

Hindringer. Jeg synes imidlertid, at Lovforslaget tager meget Hensyn til Forældrene, og jeg er glad over at der tages Hensyn til de Forældre, der er ramt af denne tunge Tilskikkelse, jeg kan ikke tænke mig andet, end at det vil være muligt for Forældrene ogsaa ved dette Lovforslag at faa deres Interesser varetaget. Nu er det fra anden Side antydet, at der vil blive fremsat Ønske om en kort Udvalgsbehandling, jeg vilde ikke have krævet det paa egne eller mit Partis Vegne, men jeg vil selvfølgelig heller ikke modsætte mig det, men skal paa mine egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

A. M. Hansen: Det er jo en kendt Sag, at der indenfor Kredsen af Forstandere og Lærere ved vore Døvstummeskoler har været og vel ogsaa til Dels endnu er delte Meninger om Ordningen af Døvstummeundervisningen. Denne Strid, kunde jeg næsten fristes til at kalde det, der har staaet paa gennem lange Tider, er for mig Udtryk for den Interesse, de paagældende nærer for at skabe de bedst mulige Vilkaar for de døvstummes Oplæring. Det her foreliggende Lovforslag er, som allerede anført, en Frugt af to Kommissioners Arbejde og af Landstingets Arbejde med denne Sag Vinteren igennem, af Landstingets Besigtigelse og Undersøgelse af Forholdene, af Landstingsudvalgets Forhandling med flere Deputationer, hvilket altsammen fremgaar af den Betænkning, Landstingsudvalget har afgivet. Naar derfor Landstinget enstemmigt har vedtaget dette Lovforslag, og Udvalget i sin Betænkning erklærer, at den foreslaaede Ordning ikke alene er den billigste, men at den, hvad der efter min Mening er af nok saa stor Betydning, ogsaa har vundet stor Tilslutning blandt dem, der beskæftiges i Arbejdet, er der alligevel meget, der taler for, at man her er naaet det bedst mulige Resultat, man — i hvert Fald i dette Øjeblik — kan naa, og jeg for mit Vedkommende nærer stor Betænkelighed ved at prøve paa at ændre noget i det foreliggende Lovforslag, ikke en Gang en formel Ændring tør jeg foreslaa, skønt jeg ikke kan afholde mig fra at udtale min Kritik af, at man bruger Betegnelsen „Døvstummeanstalter“. Man bør efterhaanden undgaa Ordet „Anstalt“ overalt, hvor der er Mulighed for at erstatte det, da det har en odios Klang, og her er jo et Tilfælde, hvor det med meget stor Letthed kunde erstattes med Betegnelsen „Døv-

stummeskoler“, et Ord, der fuldt ud dækker det, her skal siges. Men som sagt, ikke en Gang en saadan rent formel Ændring skal jeg foreslaa, for ikke at slaa det store Arbejde, der nu har ført til et Resultat, i Stykker. At faa sammenarbejdet de mange forskellige Interesser, der her gør sig gældende, er selvfølgelig og vil altid være meget vanskeligt, Forældres Interesser for at have deres Børn saa nær Hjemmet som muligt, saaledes som det ærede Medlem, der talte paa Vestres Vegne Hr. J. C. A. Larsen, saa rigtigt bemærkede, Interessen for at bevare den hævdvundne og saa anerkendte danske Deling, samtidig med at der skelnes mellem de forskellige Elevers Standpunkt med Hensyn til Begavelse og Udvikling paa samme Maade som hidtil, jeg tænker paa A-, B- og C-Grupperne. Interessen for, at dette System kan oprettholdes, samt, hvad vi dog ikke kan se bort fra, den økonomiske Interesse, at vi faar en Ordning, som er økonomisk forsvarlig, alt det forekommer det mig, at det ved det foreliggende Lovforslag er lykkedes at skabe Mulighed for. Der er da Grund til, synes jeg, at udtale det Haab, at det Resultat, her er naaet, maa vise sig at føre til den bedst mulige Undervisning og Oplæring af de døvstumme, og at det maa skabe den størst mulige Tilfredshed saavel iblandt dem, der staaar i Arbejdet, som blandt de paagældende Børns Forældre. Jeg tror, den højtærede Minister har Ret i, at man trænger til en i hvert Tilfælde foreløbig Ro om dette Spørgsmaal. Jeg tror, at der efter disse mange Aars — jeg kunde næsten fristes til at sige Kamp om, hvilken Ordning der skulde være den endelige, nu er Trang til at faa et Resultat, som i hvert Fald kan blive prøvet, og jeg kan ikke tænke mig, at vi, i hvert Fald i Øjeblikket, kan naa noget, der bedre opfylder de forskellige Ønsker end det, vi her staaar overfor.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget uforandret til saa vidt mulig hurtig Vedtagelse.

Socialministeren (Borgbjerg): Maa jeg udtale min Glæde over den i det store og hele almindelige Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Selv de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, var jo, om end det ærede Medlem nærede visse Betænkeligheder, dog besjælede af stor Velvillie overfor hele Sagen, hvad der er overmaade naturligt og forstaaeligt. Det ærede Medlem ønskede Udvalg. Det er jo ikke Skik og Brug her i Tinget, at man